

Про особливості прокурорського контролю, у зв'язку з прийняттям нового Закону України «Про прокуратуру»

Дудко Є.В., прокурор відділу нагляду за додержанням законів органами СБУ, державної митної служби та державної прикордонної служби управління нагляду за додержанням законів у кримінальному провадженні прокуратури міста Києва

Як показало вивчення змісту закону України «Про прокуратуру» [1], прокурорський контроль має свої особливості та відмінні ознаки від інших, визначених у нормативно-правових актах України з питань контрольної діяльності.

Як свідчить практика, створюючи правовий механізм та гарантії реалізації його норм у певній сфері діяльності, будь-яка держава та її суспільні інститути не можуть обійтись без контролю за їх виконанням відповідними суб'єктами правових відносин [2, с. 19]. Це у повній мірі відноситься й до діяльності персоналу Державної кримінально-виконавчої служби (далі – ДКВС) України, зокрема й до питань, пов'язаних з реалізацією принципу диференціації та індивідуалізації виконання покарань у виправних колоніях, хоча контроль у даному випадку не є єдиним та основним змістом його діяльності. Поряд із цим, варто погодитись з В.Б. Авер'яновим та О.Ф. Андрійко, які переконані, що недооцінка та применшення ролі контролю можуть привести до неконтрольованості ситуації, зменшення керованості, і навіть хаосу. На цій підставі не слід віддавати перевагу як огульному запереченню контролю та критиці його надмірності, що стала модною останнім часом, так рівною мірою і «фетимізації» контролю, у якому вбачається вирішення всіх проблем, що існують в державному управлінні [3, с. 34]. Разом із тим, не вдаючись у цілому до з'ясування різноманітних значень змісту поняття «контроль» та його синонімічних виражень у термінах «моніторинг», «контролінг» тощо, що вживаються в науковій літературі [2, с. 19-23] та на практиці, враховуючи, що це не складає основний зміст предмета та задач даної статті, все таки варто у загальних рисах дати оцінку його суті та соціально-правової природи, а також стану його реалізації в діяльності ДКВС України.

З огляду цього, вибрана тема даної роботи є актуальною та такою, що представляє теоретичний та науково-практичний інтерес.

Вивчення наукових праць з означеної проблематики показало, що над її вирішенням працюють такі науковці, як Г.А. Аванесов, Л.В. Багрій-Шахматов, І.Г. Богатирьов, Т.А. Денисова, О.М. Джужа, І.І. Карпець, О.Г. Колб, М.П. Мелентьев, В.О. Меркулова, О.О. Наташев, О.Л. Ременсон, А.Х. Степанюк, М.О. Стручков, Ю.М. Ткачевський, В.М. Трубников, Б.С. Утєвський, І.В. Шмаров та ін. Проте досі ні в Україні, ні за кордоном не розроблено концептуальних засад щодо правильного та ефективного застосування принципу диференціації та індивідуалізації покарань, що й виступило додатковим аргументом при виборі теми цієї статті.

У наукових джерелах поняття «контроль» розглядається в широкому та вузькому аспектах. Зокрема, у першому випадку під контролем розуміють перевірку, облік діяльності кого, чого-небудь, нагляд за кимось, чимось [4, с. 294]. У вузькому змісті цей термін зводиться до перевірки: виконання рішень, прийнятих вищою організацією; розпоряджень різних рівнів системи управління; дотримання організаційних, економічних та інших нормативів, т. ін. [2, с. 20].

Отже, якщо керуватися цими теоретичними підходами, то під контролем за діяльністю персоналу виправних колоній щодо стану та ефективності реалізації принципу диференціації та індивідуалізації виконання покарань слід розуміти діяльність визначених у законі суб'єктів за станом дотримання і виконання ними відповідних правових норм і приписів, спрямованих на вирішення виконанням призначених судом покарань, та вжиття невідкладних заходів по усуненню виявлених порушень, недоліків і прорахунків.

Список використаних джерел:

1. Про прокуратуру: Закон України від 14 жовтня 2014 р. № 1698–VII // Голос України. – 2014. – № 206 (5956). – С. 11-28.
2. Беньковський С.Ю. Соціально-правове призначення контролю за діяльністю державних органів / Беньковський С.Ю. // Формування пенітенціарної системи України: Матеріали наук.-практ. конф. (м. Одеса, 25 травня 2012 року). – Одеса: Управління ДПтС України; Одеський держ. ун-т внутр. справ, Міжнар. гуманіт. ун-т, 2012. – С. 19-23.
3. Державне управління: теорія і практика / За заг. ред. В.Б. Аверянова. – К.: Юрінком Інтер, 1998. – 348 с.
4. Великий тлумачний словник української мови / [Упоряд. Т.В. Ковальова]. – Х.: Фоліо, 2005. – 767 с.